इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाणि **द्रवति**वत् (883) ज्ञेयानि। [1]स्रावयन्, स्रावयिष्यन्, [2]स्रूः, स्रवः, [3]आस्रावः[A], संस्रावः, [4]प्रस्रावः, [5]प्रस्रावी, [6]स्रुत्, स्रुतिः, परिस्रुत्, [7]सुस्रावयिषुः-सिस्रावयिषुः, [8]स्रुक्-स्रुवः, [9]स्रोतः, इमानि रूपाणि अस्य धातोः विशेषेण भवन्तीति ज्ञेयम्।

(1981) "**स्रेकृ गत्यर्थः**" (I-भ्वादिः-82. सक. सेट्. आत्म.)

सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिक**चेलति**वत् (555) ज्ञेयानि। "**अन्ये** 'षेकृ' इति विकल्पेन षोपदेशकार्यार्थं पेठुः" इति **क्षीरतरङ्गिण्याम्**।

(1982) "**स्वन शब्दे**" (I-भ्वादिः-827. सक. सेट्. पर.)

**फणादिः**।

सर्वाण्यपि रूपाणि **ध्वनति**वत् (940) ज्ञेयानि। स्वनः, [10]स्वानः, प्रस्वनी,

---

1. 'बुधयुधनशजनेङ्प्रद्रुस्रुभ्यो णेः' (1-3-86) इति ण्यन्तादपि परस्मैपदमेव भवति। 'णिचश्च' (1-3-74) इत्यस्यापवादोऽयम्।
2. स्रवतीति **स्रूः**। 'क्विपि **स्रुद्रु**परिव्रजां दीर्घश्च इति **केचित्**' इति **प्रक्रिया-कौमुदी**।
3. 'श्याद्व्यधास्रुसंस्रु—' (3-1-141) इत्यादिना आङ्समुपसृष्टाद् अस्माण्णः कर्तरि। **संस्रावः** इत्यत्रापि एवमेव। अत्र '**आश्रुसंश्रु**' इति पठित्वा श्रुधातोरेव णप्रत्यय इति **केचित्**।
4. '**प्र** द्रुस्रुस्रुवः' (3-3-27) इति प्रशब्द उपपदे घञ्प्रत्ययः।
5. प्र उपपदे 'प्रे लपस्रु—' (3-2-145) इति घिनुण्प्रत्यये रूपमेवम्।
6. संपदादित्वात् स्त्रियां भावे क्विप्। ततः तुकि रूपमेवम् इति **प्रक्रियासर्वस्वम्**।
7. ण्यन्तात् सनि '**स्रवति**श्ण्णोति—' (7-4-81) इत्यभ्यासोकारस्य इकारादेशो विकल्पेन भवति। तेन रूपद्वयमिति ज्ञेयम्।
8. स्रवति अस्मादिति '**स्रुवः** कः' 'चिक् च' (प. उ. 2-63,64) इति क-चिकौ प्रत्ययौ भवतः। 'एतौ भीमादित्वात् (3-4-74) अपादाने।' इति **धातुवृत्तिः**।
9. औणादिके (द. उ. 9-62) असुन्प्रत्यये तुडागमे च रूपमेवम्। शोभनं स्रवतीति **स्रोतः**।
10. '**स्वन**हसोर्वा' (3-3-62) इति अप्प्रत्ययो भवति विकल्पेन। अबभावे घञ्। घञ्पक्षे **स्वानः** इति। उपसृष्टात्तु **प्रस्वानः** इत्येव।

A. 'अवश्यायकणास्रावाश्चारुमुक्ताफलत्विषः।
कुर्वन्ति **चित्तसंस्रावं** चलत्पर्णाग्रसंभृताः॥' भ. का. 6-81.